

РЕШЕНИЕ

№ 4360

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 09.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7195** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], чрез В. Х. К., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221018001870-091-001/25.10.2018 г., издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №33/08.01.2019 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ касателно определените задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), произтичащи от доначислен данък върху добавената стойност (ДДС) в размер на 79 631, 34 лв., за периода от м. 12.2017 г. до м. 02.2018 г. и лихви в размер на 5 834, 94 лв.

В жабата е посочено, че РА е незаконосъобразен и се моли той да бъде отменен. Оспорват се направените от органа изводи за нереалност на доставките и липса на доказателства за изпълнение на договорите. Счита, че неправилно органът е направил анализ на счетоводството на доставчиците, тъй като дружеството не може да носи отговорност за неизпълнения на задължения на други лица.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – директорът на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. К., който оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави искане за възлагане на

разноските в тежест на жалбоподателя на основание чл. 161, ал. 3 от ДОПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221018001870-020-001 от 29.03.2018 г., връчена на 10.04.2018 г., издадена от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на заместник на К. Г. М., съгласно Заповед №РД-84-2200-335/19.03.2018 г. и Заповед №РД-84-2200-363/27.03.2018 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.12.2017 г. до 28.02.2018 г. Със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221018001870-020-002 от 02.07.2018 г., №Р-22221018001870-020-003/09.08.2018 г., издадени от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е удължен срокът на ревизията до 10.09.2018 г.

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221018001870-092-001/28.09.2018 г., връчен на 02.10.2018 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу РД, обсъдено в процесния акт и прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221916008948-091-001/31.07.2017 г., издаден от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Б. К. С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 25.10.2018 г.

С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 79 631,34 лв. и лихви в размер на 5 834,94 лв., в резултат на отказано право на данъчен кредит в размер на 10 467,20 лв., на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] и допълнително начислен данък в размер на 69 164,14 лв. за периодите от м. 12.2017 г. до м. 02.2018 г., на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 1, ал. 2 и ал. 7 от ЗДДС.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221018001870-040-001/10.04.2018 г., № Р-22221018001870-040-002/09.08.2018 г., в отговор на които са представени документи.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], резултатите от която са обективирани в протокол, описан в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА.

През ревизирания период основната дейност на [фирма] е строителство и продажба на жилища и търговски обекти.

Констатирано е, че ревизираното дружество е собственик на земя и жилищна сграда с магазини, находящи се в [населено място],[жк], [улица]с площ 850,00 кв. м. През ревизирания период дружеството е издало фактури за продажба на обекти в сградата, както следва:

С фактура №0..28/04.12.2017 г. с данъчна основа 23 836,54 лв. и ДДС 4 767,31 лв. е документирана продажбата на апартамент №1 на Б. В. С.. Дължимата сума по НА от 04.12.2017 г. е 95 000,00 евро или 185 803,85 лв. с включен ДДС 30 967,31 лв. Лицето е превело по банковата сметка на дружеството сумата от 185 803,85 лв. за

покупка на апартамента. С РА е доначислен ДДС размер на 26 200,00 лв., като разлика между дължимия ДДС за сделката от 30 967,31 лв. и начисления данък във фактурата от 4 767,31 лв.

С фактура №..29/16.01.2018 г. с данъчна основа 10 630,73 лв. и ДДС 2 126,15 лв. е документирана продажбата на апартамент №18 на [фирма]. Дължимата сума по НА от 19.02.2018 г. е 242 522,92 лв. с включен ДДС в размер на 40 420,48 лв. На 19.12.2017 г. купувачът е превел по банковата сметка на ревизираното лице сумата от 72 540,00 лв. с включен ДДС 12 090,00 лв. за покупка на апартамента. С РА е доначислен ДДС за м. 01.2018 г. в размер 9 963,85 лв., като разлика между сумата от 12 090,00 лв. и данъка по фактурата от 2 126,15 лв. Във връзка с постъпило плащане на 19.02.2018 г. от [фирма] на сумата от 169 766,04 лв., ревизираното лице е издало фактура №1...33/05.03.2018 г. с данъчна основа 141 471,70 лв. и ДДС 28 294,34 лв. Поради по-късното издаване на фактурата са начислени лихви в размер на 251,52 лв.

Ревизираното дружество е издало фактура №0..30/18.01.2018 г. с данъчна основа 415,18 лв. и ДДС 83,04 лв. за продажба на апартамент №3 на Е. Й. С.. Дължимата сума по НА от 30.03.2018 г. е 66 500,00 лв. с включен ДДС в размер на 11 083,33 лв. На 28.12.2017 г. купувачът е извършил превод по банковата сметка на дружеството на сумата от 66 500,00 лв. за покупка на апартамента. С РА допълнително е начислен ДДС за м. 01.2018 г. в размер 11 000,29 лв., като разлика между дължимия ДДС за сделката 11 083,33 лв. и начисления данък по фактурата 83,04 лв.

Ревизираното лице е издало фактура №0..31/19.01.2018 г. с данъчна основа 21 492,92 лв. и ДДС 4 298,58 лв. на Д. К. К. за продажба на апартамент №9. Според предварителен договор за покупко-продажба на имота от 18.01.2018 г., купувачът се задължава да заплати на [фирма] сумата от 104 000 евро /203 406,32 лв. с включен ДДС/. При подписване на договора купувачът следва да заплати на продавача задатък от 50 000,00 евро /97 791,50 лв. с включен ДДС в размер на 16 298,58 лв./. Остатъкът от продажната цена в размер на 54 000,00 евро следва да бъде заплатен в деня на подписване на окончателния договор. На 18.01.2018 г. Д. К. К. е превела по банковата сметка на дружеството сумата на задатъка от 97 791,50 лв. с включения ДДС 16 298,58 лв. С РА е доначислен ДДС за м. 01.2018 г. в размер 12 000,00 лв., като разлика между ДДС върху задатъка 16 298,58 лв. и данъка по фактурата 4 298,58 лв.

Ревизираното лице е издало фактура №0..32/25.01.2018 г. с данъчна основа 2 970,42 лв. и ДДС 594,08 лв. на Н. Н. Б. за продажба на ателие №4. Представен е предварителен договор за покупко-продажба от 25.01.2018 г., съгласно който купувачът се задължава да заплати на [фирма] сумата от 65 000,00 евро /127 129,00 лв. с включен ДДС/. При подписване на договора купувачът следва да заплати на продавача задатък в размер на 32 500,00 евро /63 564,50 лв. с включен ДДС в размер на 10 594,08 лв./. Остатъкът от продажната цена в размер на 32 500,00 евро следва да бъде заплатена в деня на подписване на окончателния договор. На 25.01.2018 г. Н. Н. Б. е превела по банковата сметка на дружеството сумата на задатъка от 63 564,50 лв. с включен ДДС 10 594,08 лв. С РА е доначислен ДДС в размер на 10 000,00 лв. за м. 01.2018 г., като разлика между ДДС върху задатъка 10 594,08 лв. и данъка по фактурата 594,05 лв.

В хода на ревизията е установено, че ревизираното лице е ползвало право на данъчен кредит в общ размер на 10 467,20 лв. по 4 фактури, издадени от [фирма] с предмет „СМР по договор“. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ от доставчика са представени копия на фактури №0..115 от 27.12.2017 г., №0..189/11.01.2018 г., №0..251/01.02.2018

г., №0..286/02.2018 г., договори за СМР /полагане на шлайфан бетон, трошен камък, хидроизолация, шпакловка и замазка/, приемо-предавателни протоколи, споразумителен протокол от 12.01.2018 г., хронологии на сметки 703, 4532, главна книга, касова книга, оборотна ведомост, договор от 22.11.2017 г., според който [фирма], ЕИК[ЕИК] предоставя персонал на [фирма] срещу уговорено възнаграждение от 3 500,00 лв., в приложение №1 на който са упоменати конкретните общи работници /Л. Г. Л., ЕГН [ЕГН]; Г. А. Б., ЕГН [ЕГН]; С. К. М., ЕГН [ЕГН]; М. С. М., ЕГН[ЕИК]; Б. Б. С., ЕГН [ЕГН]; А. Г. Н., ЕГН [ЕГН]/. Представен е и отчет от доставчика за изработеното време за периода от 22.11.2017 г. до 30.04.2018 г. на строителния обект.

Декларираната дейност от [фирма] е „други професионални дейности, некласифицирани другаде“, като за периодите от м. 12.2017 г. до м. 02.2018 г. дружеството разполага с 3 наети лица на 14.12.2017 г. по трудов договор на длъжност „административен секретар“ и „технически изпълнител“. На 09.02.2018 г. е наето 1 лице на длъжност „технически изпълнител“ и на 26.02.2018 г. - 4 лица на длъжност „експерт логистика“, „шофьор лек автомобил“, „технически изпълнител“, „административен секретар“. Не е подавана справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени възнаграждения на лица по извънтрудови правоотношения.

Извършена е насрещна проверка на [фирма], при която е установено, че на декларирания адрес за кореспонденция не се открива представител на дружеството или упълномощено лице, поради което ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок от проверяваното дружество не са представени документи и обяснения. По данни от информационната система, посочените лица в приложение №1 към договора за предоставяне на персонал, не се намират в трудови или извънтрудови правоотношения с [фирма].

При извършена насрещна проверка на С. К. М. е установено, че на 06.11.2014 г. е постъпил в затвора в [населено място] като обвиняем по досъдебно производство №ЗМ-245/2014 г. С цел връчване на изготвено ИПДПОЗЛ са извършени две посещения на адреса по чл. 28, ал. 1, т. 1 от ДОПК на М. С. М. - [населено място], [улица], при които същият не е открит.

Констатирано е, че от нито от [фирма], нито от [фирма] е представена фактура и документ за плащане на уговореното възнаграждение по договора.

Във връзка с горното, органите по приходите са приели, че [фирма] не разполага с кадрова обезпеченост за извършване на фактурираните СМР към ревизираното лице.

При извършена проверка в информационната база данни на НАП, „Справка за регистрираните данни от Z отчети“ е установено, че за периода от 01.11.2017 г. до 30.04.2018 г. не са издадени фискални бонове от доставчика, т.е. няма реално плащане по процесните фактури.

От събраните в хода на ревизията документи /фактури и приемо-предавателни протоколи/ е установено, че доставчикът е фактурирал СМР, за извършването на които е необходимо влагането на материали – трошен камък 84 кв., хидроизолация 84 кв.м., шлайф бетон 408 кв. м., материали за шпакловка стени 999 кв.м./ При преглед на представените фактури за закупени материали от [фирма] не се установява покупка на трошен камък, шлайфан бетон, хидроизолация. От доставчика също не се представят доказателства за закупуването на материали, необходими за осъществяване на СМР.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден РА №

P-22221018001870-091-001/25.10.2018 г., с който са установени задължения по ЗДДС за данъчните периоди от м. 12.2017 г. до м. 02.2018 г. в общ размер на 79 631,34 лв. и съответните лихви в размер на 5 834,94 лв., потвърден изцяло с Решение №33/08.01.2019 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като обективна и безпристрастно изготвена. От заключението на вещото лице се установява, че по договори, сключени между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител са получени издадените фактури. Фактурите се издадени за извършени СМР.

Към делото са приложени разпечатки от аналитичния регистър на сметка 503 за периода 01.01.2018 - 28.02.2018 г. на [фирма]. Експертизата не установи да са отразени разплащанията по процесите фактури по сметка 503 за посочения период.

Приложено е Свидетелство за регистрация на фискално устройство на [фирма] с дата 27.11.2017 г. Представени са дневни фискални отчети за датите 01.02.2018 г. и 28.02.2018 г., в които обаче е посочена общата сума за деня и не може да се установи дали сумите по процесите фактури са отразени в тези отчети.

Към делото е приложен Споразумителен протокол /стр.217/ с дата 12.01.2018 г., с който между страните [фирма] и [фирма] се сключива споразумение за разсрочване на дължимата сума по изпълнени услуги по:

Ф-ра 115/27.12.2017 г. - 20400 лв.

Ф-ра 189/11.01.2018 г. - 30415,20 лв.

Общата стойност на услугите е 50815,20 лв.

Страните са се споразумели дължимата сума за извършени услуги да бъде разсрочена за плащане за срок от 6 месеца, т.е. до 12.07.2018 г.

Експертизата установява, че [фирма] е закупил строителни материали за своя сметка. Към делото е приложена Декларация от [фирма], с която той декларира че договорените услуги с контрагент [фирма] са с материали за сметка на възложителя. В декларацията е посочено, че са представени копия от фактури за закупени материали, вложени в строежа на сграда [населено място], кв. К. вада, ул. „С. Н. - С.". Към приемо-предавателните протоколи и договори не са приложени описи на вложените строителни материали, от които да се установи какви материали и какво количество са вложени в извършените СМР. Има издадени документи за последваща реализация на извършените услуги, а именно нотариални актове и договори за покупко-продажба на недвижими имоти.

Приходът от реализацията на престираните стоки е отразен в счетоводството на жалбоподателя по сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“.

Към делото е представен аналитичен регистър на сметка 503 за периода 01.12.-31.12.2017 г., 01.01.-31.01.2018 г., 01.02.-28.02.2018 г.

Към делото е приложена Оборотна ведомост на [фирма] за периода 01.12-31-12-2017 г. Оборотите по сметка 503 за процесния период са отразени в Оборотната ведомост на дружеството. Това означава, че прихода от реализацията на недвижимите имоти е участвал във формирането на финансовия резултат за периода 01.12-31-12-2017 г.

Към делото е приложена Оборотна ведомост на [фирма] за периода 01.01-31.01.2018 г. и 01.02.-28.02.2018 г. В приложената оборотна ведомост вещото лице не установява да са посочени обороти по сметка 503 за посочения период.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният РА, е издаден от компетентен орган. Видно от представените по делото Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. и заповеди за заместване, издадени от директора на ТД на НАП-С., лицата, издали ЗВР и РА, са определени да осъществяват функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът констатира, че РА е подписан с валидни електронни подписи. По делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаване на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с ревизионното производство по отношение на [фирма].

Спорен по делото е въпросът относно реалността на извършените доставки на услуги от посочените по-горе дружества на дружеството-жалбоподател.

Основната предпоставка за признаване правото на приспадане на данъчен кредит е осъществяването на реална доставка, в случая на услуги. В т. 37 от Решение на СЕС от 18.06.2013 г. по дело С-78/2012/ [фирма] е посочено, че лицето, което иска да си приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Изводът за това дали е действителна доставка на стоки или услуги се прави от решаващия съд в съответствие с националните правила за доказването и след извършване на обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по отнесения до него спор. Съгласно чл. 114, ал. , т. 9, количеството и естеството на доставените стоки или степента и естеството на предоставените услуги трябва за целите на ДДС да са задължително посочени във фактурата. Това е посочено и в т. 52 от Решение на СЕС от 18.06.2013 г. по дело С-78/2012/ [фирма].

Правото на приспадане на данъчен кредит е отказано на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал.1, т. 1 от ЗДДС, като са направени изводи за неправомерно начислен във фактурите данък, поради липса на доказателства за реално осъществяване на доставки, водещи до липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 9 от ЗДДС.

Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le R. d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане

улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното - предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл. 302 ТЗ.

Наличието на реална доставки е материалноправно изискване за признаване правото на ДК, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС - наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните икономически дейности.

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл. 154, ал. 1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т. 37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 [фирма]: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

С тази задача не се справи дружеството-жалбоподател.

Съдът споделя изложените съображения в решението на органа досежно липсата на доказателства, които би следвало да са налице при реално осъществяване на доставка а именно доказателства за транспортиране на строителните материали, за конкретни лица, ангажирани с изпълнението на поръчката, за материалната и кадрова обезпеченост на доставчика. За изпълнител на доставките е обособен друг персонал, нает, чрез сключен договор с [фирма]. Установява се обаче, че лицата изброени като изпълнители от дружеството не са наети на трудов или на граждански договор.

Отделно от това липсват представени фактури за закупуване на нужните материали за извършване на СМР, а именно бетон, камък, хидроизолация и др. Отделно от това експертизата установява, че към приемо-предавателните протоколи и договори не са приложени описи на вложените строителни материали, от които да се установи какви материали и какво количество са вложени в извършените СМР.

Съставените към тях протоколи също не съдържат конкретни условия и изисквания, свързани с поръчката, не е ясно кое е лицето, осъществило доставката, което да позволи да се изясни въпросът притежавало ли е то нужните умения и знания за извършването ѝ, как е извършена тя, с кое превозно средство и с какви ресурси.

По отношение на кадровата обезпеченост на доставчика, същата е от съществено значение за установяване на обстоятелството възможно ли е било именно конкретния доставчик да изпълни възложената му услуга. От отговора на този въпрос зависи дали би могло да се твърди реалност или не на доставката.

От наличните данни и установеното в хода на ревизията е видно, че доставчикът не би могъл да извърши и достави процесните услуги, още повече, че не ясно кои именно лица са ги извършили, а и в тази посока не са ангажирани доказателства.

Цялостната преценка на всички доказателства, събрани както в хода на ревизията, така и в съдебното производство, водят до заключението, че процесните сделки са сключени с цел данъчна измама, състоящата се в неправомерно ползване на правото на приспадане на данъчен кредит. В подкрепа на този извод са установени редица факти и обстоятелства, изчерпателно описани в РД и РА. Обоснован е изводът на

решаващия административен орган, че са налице издадени фактури от дружества, които не са фактическите доставчици по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗДДС и жалбоподателят неправомерно е ползвал право на данъчен кредит. Представените от жалбоподателя документи, както и приетата експертиза, също не доказват реалност на процесните доставки. Наличието на фактура и правилно водено счетоводство от жалбоподателя не доказва действителното осъществяване на доставките от посочените във фактурите доставчици. Не е достатъчно и отразяването в регистрите по ЗДДС. Следва да се докаже наличието на потенциалната възможност да осъществяване на доставката от посочения във фактурата доставчик (материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика), както и да се представят доказателствата, сочещи прякото ѝ реализиране. Тези предпоставки не бяха доказани по делото, поради което съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване право на данъчен кредит, както съобразно нормите на съюзното право и практиката на СЕС, така и съобразно националното законодателство. За да се установи, че на основание доставката на стоки/услуги е налице право на приспадане, е необходимо да се провери, дали доставките са реално осъществени и дали са използвани от лицето са извършването на облагаеми доставки (т. 31 от решение на СЕС по дело C-285/11). При наличие на реални доставки на стоки и/или услуги и изпълнение на другите материалноправни изисквания за приспадане на данъчен кредит отделни формални нередовности в притежаваните от получателя документи не могат да се отразят негативно на правото на приспадане. Също така, при наличие на реални доставки на стоки и/или услуги отделни нередовности при прекия или предходните доставчици не могат да доведат до право на отказ на данъчен кредит без да се доказва, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае за извършената от някой от доставчиците по веригата злоупотреба (Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, Решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 G. T.). Обратно, при пълна липса на доставка на стоки и/или услуги (пълна симулация) получателите могат да разполагат с изрядни от външна страна документи, въз основа на които претендират правото на приспадане на данъчен кредит, т.е. формално да отговарят на изискванията за приспадане на правото на ДК, но на тези документи да не съответстват реални стопански операции. Съдът приема, че в конкретния случай е доказана втората хипотеза - наличие единствено на документално оформление на правоотношенията, на които не съответстват реални стопански операции. Правилно това е възприето от приходните органи като основание по чл. 6, вр. чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС да се откаже претендираното данъчно предимство чрез приспадане на ДК.

По отношение на фактура №0..28/04.12.2017 г. с данъчна основа 23 836,54 лв. и ДДС 4 767,31 лв., с която е документирана продажбата на апартамент №1 на Б. В. С., фактура №..29/16.01.2018 г. с данъчна основа 10 630,73 лв. и ДДС 2 126,15 лв., скоят е документирана продажбата на апартамент №18 на [фирма], фактура №1...33/05.03.2018 г. с данъчна основа 141 471,70 лв. и ДДС 28 294,34 лв., фактура №0..30/18.01.2018 г. с данъчна основа 415,18 лв. и ДДС 83,04 лв. за продажба на апартамент №3 на Е. Й., фактура №0..31/19.01.2018 г. с данъчна основа 21 492,92 лв. и ДДС 4 298,58 лв. на Д. К. К. за продажба на апартамент №9, фактура №0..32/25.01.2018 г. с данъчна основа 2 970,42 лв. и ДДС 594,08 лв. на Н. Н. Б. за

продажба на ателие №4, жалбоподателят се е позовал на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС. Според цитирана норма, когато, преди да е възникнало данъчно събитие по ал. 2, 3 и 4, се извърши цялостно или частично авансово плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането. Жалбоподателя носи доказателствена тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, включително и извършено авансово плащане. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на Съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Тъй като дружеството [фирма] не е представило никакви доказателства за приложението на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС, наведените в тази част в жалбата доводи следва да се отхвърлят като недоказани.

Съвкупната преценка на описаните факти и обстоятелства навежда на категоричен и несъмнен извод за законосъобразност на РА.

С оглед изложеното, съдът приема, че РА е правилен и законосъобразен, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъден юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1 от ДПОК, определено на основание чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 3093,98 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 160 и чл. 161, ал. 1 от ДПОК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], чрез В. Х. К., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт №Р-22221018001870-091-001/25.10.2018 г., издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №33/08.01.2019 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ касателно определените задължения по ЗДДС, произтичащи от доначислен ДДС в размер на 79 631, 34 лв., за периода от м. 12.2017 г. до м.02.2018 г. и лихви в размер на 5 834, 94 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] 71 да заплати на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, сумата от 3093,98 лв. (три хиляди деветдесет и три лева и деветдесет и осем стотинки).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

